

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 31. Papa rationes Mutinam, Regium, Parmam ac Placentiam retinendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66433)

Sæcul. XVI
A. C. 1512.

derent. His etiam accessit, quod Julius Pontifex Gallicæ ejectionis epocham a die, qua Palicius Alpes superabat, ducendam esse affirmaret. Insuper apud Gurcensem querebatur Papa, quod Hispani in Neapolis Regno Columnensibus refugium locum concessissent, quæ res non parum Pontificis animum afflixerat, eo quod, ut supra meminimus, Ferrariæ Dux Columnensium ope Roma excedens, Julii vindictam evasisset, cui tamen responsum: haud mirandum, quod Hispani Duci in Neapolis Regno asylum indulissent, cum Fabricius Columna hujus coronæ Connestabilis esset. Incusabat etiam Hispanos Pontifex, quod Senensis ac Luccensis Reipublicæ patrocinium implorassent, unde is inferebat, quod in Etruria sedem figere parassent, eo fine, ut Austriæ Archiduci Mediolanensem Ducatum assererent. Hispani, quamvis cunctis hisce Julii suspicionibus immerito conceptis obviare haud tenerentur, nihilominus, quid responderent, satis promptum habebant.

§. XXXI.

*Papæ rationes Mutinam, Reggium,
Parmam ac Placentiam re-
tinendi.*

*Petr. de
Angler.
epist. 512.*

Post hæc agitabatur quæstio, utrum Pontifex Mutinam, Reggium, Parmam, &

Sæcul. XVI.

A.C. 1512.

& Placentiam jure retinere possiet : Ille enim, ut has urbes Sedi Apostolicæ affereret, atque tueretur, satis superque effecensebat, si illas Ravennatis Exarchatus partem fuisse contenderet, cum enim hunc Pipinus, & Carolus Magnus Ecclesiæ donassent, inde inferebat Pontifex, eundem totum Sedi Apostolicæ esse obnoxium, quamvis ceteroquin sat manifestum sit, quod ejus limites sese ultra Mutinam nunquam extenderint, imo dubium sit, utrum eo usque vel unquam illius fines excurrerint : Cuncta tamen, quæ ipsi commoda videbantur, in hac donatione comprehendi voluit Pontifex, cui quidem Gurcensis Episcopus aliquamdiu obstitit, ast cum Julius nil de postulatis remitteret, sancitum est, quod controversæ hæ urbes Pontifici cederentur, usque dum fœderis articuli plene executioni dati fuissent, nimirum, donec Ferrariæ Dux ditioe sua exueretur, & Galli intra Alpes nullam omnino urbem possiderent ; interea vero Cæsaris jura in hasce civitates penitus asserta permanere, Episcopus instrumento fide dignissimo profiteretur. Id etiam effectui datum, urbesque Sacræ Sedi tradebantur, adjecta duntaxat hac clausula : *Sine præjudicio jurium Imperii.* His annuit Julius Pontifex, qui salva tamen rei sub-

E o 2

stantia

Sæcul. XVI. stantia de externis verborum solemnitati-
 A.C. 1512. bus parum sollicitus erat.

§. XXXII.

*De concordia Cæsarem inter &
 Venetos actum.*

Persæpe pacis Conciliatores concordiam Imperatorem inter & Venetos revocare incassum conabantur, litigantibus nunquam cedere cogitantibus: Nunc vero inter ceteros postremus, ac præcipuus de reddenda hac pace articulus agitabatur, Gurcensi Episcopo proponente, quod Venetis relinquuntur Patavium, Tarvisium, Brixia, Bergamum, & Crema adjectis tamen duabus his legibus, quibus Veneti harum urbium nomine unacum annuo triginta aureorum millium censu etiam Cæsari clientelarem fidem profiteri, necnon ducenta aureorum millia numeratæ pecuniæ pro feudorum diplomate pendere tenerentur, Cæsari vero Vicentina, & Veronensis ditio, cunctaque in Reipublicæ imperio ab eodem parta relinquerentur, nullumque Venetis in illa jus ultra suffragaretur. Ast Respublica imperium in populos suos tenere assueta, has condiciones nimium duras reputans, eas acceptare recusabat, significans, quod, haud amplius Veneti si Vicentiam cederent, Bresciam ac Bergamum tueri